

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
ГжЗ 394/22
16.3.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ловорке Стојнов и Ивана Илића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Слободан Бељански, адвокат из Новог Сада, ул. Мирослава Антића бр. 7, против тужених “Србија данас” доо Београд, издавач медија “Србија данас”, Булевар Михајла Пупина бр. 165е и Горана Лалића, главног и одговорног уредника медија “Србија данас” Београд, Булевар Михајла Пупина бр. 165е, чији је заједнички пуномоћник Горица Лазић, адвокат из Београда, ул. Јосипа Славенског бр. 19а, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ. 317/20 од 16.06.2022. године, исправљене решењем истог суда ПЗ. 317/20 од 12.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ. 317/20 од 16.06.2022. године, исправљена решењем истог суда ПЗ. 317/20 од 12.07.2022. године, у ставу првом, трећем и петом изреке и **ОДБИЈАЈУ СЕ**, као неоснован, тужбени захтеви тужиоца АА из ..., којима је тражио: да се утврди да су у тексту од ... године објављеном на интернет порталу “Србија данас” под насловом “РОБИЈАШИ МУ ПРЕТИЛИ ДА ЋЕ ГА СИЛОВАТИ ...: ... из ... преклињао да га пребаце у самицу” повређени част и углед тужиоца, да се обавезу тужени “Србија данас” доо Београд – издавач медија “Србија данас” и Горан Лалић – главни и одговорни уредник медија “Србија данас” да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части, угледа и права на приватност солидарно исплате износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршност одлуке па до исплате, да се забрани туженом Небојши Лалићу, као главном и одговорном уреднику медија “Србија данас,” објављивање информација да се тужилац терети да је ... дечаке, од њих тражио да га орално и анално задовољавају, да су му други притвореници претили да ће га батинати и силовати ... и да му се на терет ставља кривично дело недозвољених полних радњи, те да се друготужени обавезе да уколико поступи супротно обавези из тог става, тужиоцу на име судских пенала исплати износ од 50.000,00 динара, све у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ одлука о трошковима поступка садржана у ставу шестом

изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ. 317/20 од 16.06.2022. године, исправљене решењем истог суда ПЗ. 317/20 од 12.07.2022. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац АА из ... да туженима “Србија данас” доо Београд и Горану Лалићу из Београда, плати трошкове целог поступка у укупном износу од 87.450,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ. 317/20 од 16.06.2022. године исправљеном решењем Вишег суда у Београду ПЗ. 317/20 од 12.07.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА па је утврђено да су у тексту од ... године објављеном на интернет порталу “Србија данас” под насловом “Робијашу му претили да ће га силовати ...: ... из ... преклињао да га пребаце у самицу” повређени част и углед тужиоца. Ставом другим, делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је у тексту од .... године објављеном на интернет порталу “Србија данас” под насловом робијашу му претили да ће га силовати ...: ... из ... преклињао да га пребаце у самицу” повређена тужиочева претпоставка невиности, као неоснован. Ставом трећим, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени “Србија данас” доо Београд – издавач медија “Србија данас” и Горан Лалић – главни и одговорни уредник медија “Србија данас” да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части, угледа и права на приватност солидарно исплате износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршност одлуке па до исплате, а све у року од осам дана од дана пријема писаног отправака пресуде. Ставом четвртим, делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части, угледа и права на приватност солидарно исплате износ преко досуђеног износа у ставу првом изреке пресуде од 50.000,00 динара, а до траженог износа од 500.000,00 динара, односно за износ од 450.000,00 динара, а све са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршност одлуке па до исплате, као неоснован. Ставом петим, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је забрањено туженом Небојши Лалићу, као главном и одговорном уреднику медија “Србија данас” објављивање информација да се тужилац терети да је ... дечаке, од њих тражио да га орално и анално задовољавају, да су му други притвореници претили да ће га батинати и силовати ...и да му се на терет ставља кривично дело недозвољених полних радњи, те је друготужени обавезан да уколико поступи супротно обавези из овог става да тужиоцу на име судских пенала исплати износ од 50.000,00 динара, а све у року од осам дана. Ставом шестим изреке обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 101.700,00 динара у року од осам дана, са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршност одлуке па до исплате.

Благовременом жалбом тужени су наведену пресуду побијали у усвајајућем делу из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка су неопредељено тражили.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у побијаном делу, у смислу одредбе члана 386 ЗПП, Апелациони суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни битна повреда из одредбе члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП,

на коју се указује жалбом, јер је побијани део пресуде довољно образложен, нема недостатке због којих правилност пресуде не би могла да се испита, а околности наведене у жалби се односе на чињеничне закључке првостепеног суда и примену материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени “Србија данас” доо Београд је издавач медија “Србија данас”, а тужени Горан Лалић је главни и одговорни уредник наведеног медија, на чијем је интернет порталу дана ... године, у рубрици “вести/хроника” објављен текст под насловом “Робијаша му претили да ће га силовати ..... из ... преклињао да га пребаце у самицу”, изнад којег стоји тужиочева фотографија у ... са наочарама за сунце у крупном кадру. Испод наведеног наслова објављен је текст следеће садржине: “...у ...) осумњиченом да је сексуално злостављао малолетне дечаке из ..., неколико притвореника ... је запретило да ће га силовати .... Након тога, он је из безбедносних разлога из групе хелије хитно пребачен у затворску самицу. Ухапшени АА терети се да је од ... године у свом стану и ...у ...дечаке, а затим од њих тражио да га орално и анално задовољавају. Према речима извора из истраге, чим је сазнао да иде у затвор АА је од... затражио да буде у самици, јер се плаши за своју безбедност – осумњичени је судији рекао да су медији неколико дана писали о њему и да сваки затвореник зна како он изгледа. Међутим, није усвојена његова молба и АА је смештен у просторију са још неколико притвореника – навео је саговорник и додао: -исте ноћи док је АА лежао на свом кревету њега је окружило неколико притвореника. Поручили су му да највише мрзе педофиле и да ће га првом приликом силовати .... Рекли су му да се не опушта, јер ће често добијати батине и да би било боље за њега да ником не каже да му је прећено. Како се сазнаје од извора из истраге, АА је ипак ... пријавио затворској управи да је добио претње и да жели одмах да буде пребачен у засебну ћелију. Процењено је да он није слагао и пребачен је у самицу. Против притвореника који су претили осумњиченом .... покренута је интерна истрага. Биће утврђена тежина његовог прекршаја – каже добро упућен извор”. У тексту је такође наведено: ”АА је ухапшен ... и то након што су .. малолетника из ... полицији испричали да их је осумњичени сексуално злостављао. АА се на терет стављају три кривична дела. Прво је приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетника за порнографију, за које је забрањена казна затвора до пет година. Друго кривично дело су недозвољене полне радње, за које може добити три године робије. И на крају, ... се сумњичи за неовлашћено поседовање дроге, а казна за то је такође три године”.

Такође, током првостепеног поступка је утврђено да је против тужиоца од стране МУП-а РС ПУ у ... поднета кривична пријава дана .... године, због постојања основа сумње да је извршио кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 КЗ РС и кривично дело полног узнемиравања из члана 182 а КЗ РС, на начин ближе наведен у тој кривичној пријави, да му је одређено полицијско задржавање у трајању од 48 сати, са почетком трајања од .... године, када је лишен слободе. Истог дана против тужиоца је поднета кривична пријава и због постојања основа сумње да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ РС, на начин ближе наведен у тој кривичној пријави, а дана.... године поднета је кривична пријава против тужиоца због постојања основа сумње да је извршио кривично дело полно узнемиравање из члана 182 став 1 сходно члану 182 став 4 КЗ РС на штету оштећеног лица ближе наведено у тој кривичној пријави. Због наведеног, тужиоцу је решењем Основног суда у Новом Саду Кпд. 38/20 од .... године одређен притвор. ОЈТ у Новом Саду је дана ... године против тужиоца поднео оптужни предлог Кт. 480/20 због постојања основане сумње да је на начин ближе наведен у оптужном акту извршио три кривична дела полног узнемиравања из члана 182 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС, пет

кривичних дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 КЗ РС, једно продужено кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 КЗ РС у вези са чланом 61 истог закона, као и једно кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ РС. Оптужницом од 16.09.2020. године тужиоцу је стављено на терет извршење четири кривична дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 КЗ РС и једно кривично дело продужено кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 КЗ РС у вези са чланом 61 КЗ РС.

Дана 20.11.2020. године Основни суд у Новом Саду је донео пресуду К. 519/20 којом је тужиоца огласио кривим за извршење два кривична дела, приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 КЗ РС, као и једно кривично дело полног узнемиравања из члана 182 а став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС, због чега је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године, при чему су тужиоцу одређене посебне мере за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима у складу са изреком пресуде, а такође му је изречена и мера безбедности одузимања предмета и то фотоапарата марке “Никон”, ближе описаног изреком пресуде. Тужилац је ослобођен оптужбе да је извршио два кривична дела полног узнемиравања из члана 182 а став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС, једно продужено кривично дело приказивања, прибављања и поседовања порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 КЗ РС у вези са чланом 61 КЗ РС, као и једно кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246 а став 1 КЗ РС. Истом пресудом према тужиоцу је одбијена оптужба да је извршио три кривична дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 КЗ РС. Наведена пресуда потврђена је пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1. 56/21 од 26.03.2021. године.

Из исказа тужиоца, саслушаног у својству парничне странке, утврђено је да је за објављени текст сазнао од адвоката, да га пре објављивања предметног текста нико није контактирао ради провере истинитости објављених информација. Навео је да нису истинити ни датум хапшења, ни број оштећених малолетника, већ да су истините само информације да су тужиоцу стављена на терет три кривична дела која су побројана у тексту, као и да је био премештен у самицу, односно двокреветну собу из собе у којој је било више притвореника, али само на један дан, јер је тог дана био доведен нови притвореник, а тужилац је доведен како би му правио друштво, а већ сутрадан је враћен у своју собу у којој је остао наредних 10 месеци, са истим људима са којима је претходно боравио. Истакао је да га никада није нико повредио, нити му је претио, већ је наишао на помоћ од притвореника. Истакао је да су нетачни наводи да је писао молбу и тражио премештај у самицу. Навео је да текст сугерише да је тужилац педофил и хомосексуалац, који мора да буде кажњен, било га је срамота и био је забринут за најближе чланове породице, плашећи се колико ће бити повређени када прочитају наведени текст. Навео је да мисли да су и други медији објављивали текстове исте или сличне садржине. Навео је да није тражио деманти, јер је био у затвору.

Тужени Милан Лађевић, као главни и одговорни уредник медија “Србија данас”, у свом исказу датом у својству парничне странке, навео је да је објављени предметни текст сачињен на основу информација које су његове колеге добиле из СУП-а, да исти

лично није прочитао пре објављивања, нити је одлучивао о наслову истог. Спорни текст је преузет из “Информера”, који је дошао до сазнања да постоји догађај у затвору, те да су, с обзиром на дело које је тужиоцу стављено на терет и да је тужилац по претходном саопштењу из суда и МУП приведен, објавили преузете информације од “Информера”. Пре објављивања нису контактирали породицу ни адвоката тужиоца.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да су објављене информације у спорном тексту од ... године, којима је наведено да “тужиоцу прете робијаши да ће га силовати ...”, да је тужилац “осумњичен да је сексуално злостављао малолетне дечаке ...”, да се “терети да је ... дечаке, од њих тражио да га орално и анално задовољавају” те да се због тога “плаши за своју безбедност”, будући да га је “исте ноћи док је лежао на свом кревету окружило неколико притвореника који су му поручили да највише мрзе педofile и да ће га силовати... и да ће често добијати батине”, при чему су тужиоцу “на терет стављена три кривична дела”, увредљивог карактера и подобне да повреде част и углед тужиоца, јер представљају делимично неистините информације, с обзиром на то да између кривичних дела која су наведена у тексту и кривичних дела наведених у кривичним пријавама и оптужном акту постоји идентитет у свим наведеним кривичним делима, изузев код кривичног дела недозвољене полне радње, које је наведено у спорном тексту, а није наведено у кривичним пријавама, оптужном акту, нити у коначно прецизираној оптужници од 16.09.2020. године. На наведени начин, по налажењу првостепеног суда, о тужиоцу су изнете и неистините информације у погледу кривичног дела недозвољене полне радње, које су лезионо подобне да повреде тужиоцеву част и углед. Тужилац је објављеним текстовима учињен препознатљивим, имајући у виду да је објављено лично име тужиоца, његова делатност - да је ... из ..., као и тужиоцева фотографија имајући у виду да тужени током поступка нису пружили доказе да су се званично обратили тужилаштву и суду ради провере објављених информација да ли је тужилац осуђиван због кривичних дела наведених у објављеном тексту, те је првостепени суд нашао да тужени приликом објављивања спорног текста нису изнели проверене информације, већ свој субјективни непримерени вредносни суд, због чега нису поступали у складу са новинарском пажњом већ супротно кодекску новинара Србије, због чега је применом одредби члана 79, 80, 101, 105, 112, 113, 114, 115 и 117 Закона о јавном информисању и медијима, у вези са одредбом члана 232 ЗПП и одредбе члана 200 ЗОО, донео одлуку као у ставу првом, трећем и петом изреке побијане пресуде.

Првостепени суд је из правилно утврђеног чињеничног стања извео неправилан закључак да су објављене информације недопуштене и да су њиховим објављивањем повређене част, углед, достојанство и приватност тужиоца, и о захтеву је одлучио погрешном применом материјалног права.

Одредбом члана 112 Закона о јавном информисању и медијима је прописано да право на накнаду штете има лице на које се односи нетачна или непотпуна или друга информација чије је објављивање у складу са законом забрањено, по општим правилима одговорности за штету, док је чланом 114 истог закона прописано да издавач одговара за штету насталу објављивањем нетачних и непотпуних информација по правилима о објективној одговорности за штету. Достојанство личности и право на приватност су заштићени одредбама из чл. 79 и 80 истог закона. Нетачна информација у вези са којом се тражи заштита треба да представља чињенични исказ чија подударност са стварношћу може да се провери и да по садржини буде подобна да повреди лично добро лица на које се односи. Објављене информације у тексту су по својој садржини истоветне са чињеничним описом радњи из кривичних пријава, оптужнице и правноснажне осуђујуће кривичне пресуде. У моменту објаве текста на сајту туженог, против тужиоца је подигнуто више кривичних пријава за различите

кажњиве радње, па и оне наведене у предметном тексту и то за радње из члана 185 КЗ приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију и члана 182 КЗ недозвољене полне радње и неовлашћено држање опојних дрога, за које је тужени правноснажно осуђен, па из тога следи да објављене чињенице нису биле неистините и непотпуне. Тужени су поступали са дужном новинарском пажњом из чл. 9 ЗЈИМ, па нема услова за одговорност по основу поступања противно овој обавези. Сама чињеница да је тужилац доведен у ситауцију да се због објављених информација осећа постиђено, нелагодно и забринуто за чланове своје породице, није довољна за удовољење тужбеном захтеву. Част као скуп вредности које поседује човек као људско биће и углед под којим се подразумева уважавање које појединцу указује средина, нису повређени објављеним текстом у конкретном случају, јер је постојао оправдан интерес јавности да буде обавештена о понашањима због којих је према тужиоцу покренут поступак и због којих је према њему примењена мера притвора. Интерес јавности је да буде обавештена о таквом понашању, али и о ризицима којима је осумњичени изложен услед боравка у изолованој средини.

Нема повреде права на приватност објављивањем информација да се тужилац терети да је ... дечаке, од њих тражио да га орално и анално задовољавају, да су му други притвореници претили да ће га батинати и силовати ..., и да му се на терет ставља кривично дело недозвољених полних радњи и објављивањем записа тужиоцевог лица. Постојао је оправдани интерес јавности да буде упозната са догађајима у којим је учествовао тужилац, па је објављивањем истинитих информација и тужиоцеве фотографије уз текст претежнија од права на заштиту права достојанства и приватности. Објављивање тужиоцеве фотографије уз наведени текст који је истините садржине је било допуштено, у смислу чл. 82 ст. 1 и 82 ст.2 тач.2 и 5 ЗЈИМ . Право на информисаност у конкретном случају има предност у односу на принцип заштите права личности и достојанства, јер је постојао легитиман интерес јавности да сазна за истините информације о догађајима у којима су актери тужилац и одређени број малолетних лица, а објављивање фотографије је учињено у функцији заштите морала, у интересу правосуђа и заштите права одређених категорија лица. Из изнетих разлога нема повреде тужиоцевих права, па ни обавезе тужених да исплате тражену нематеријалну штету, као ни услова да се ради заштите тужиоцевих права забрани објављивање наведених информација под претњом плаћања судских пенала, због чега је пресуда у побијаном делу преиначена одбијањем захтева.

Решење о парничним трошковима садржано у ставу другом изреке ове пресуде донето је применом одредби члана 153 ст.1, 154 и 165 ст.2 ЗПП. Због преиначења првостепене пресуде морала је бити преиначена и одлука о трошковима поступка садржана у ставу шестом изреке првостепене пресуде, јер је тужилац као странка која је изгубила спор дужан да накнади туженицима трошкове парничног поступка за заступање од стране пуномоћника из реда адвоката и то награда по АТ са увећањем за заступање 2 лица за одговор на тужбу у износу од 13.500,00 динара, заступање на 4 одржана рочишта износ од по 15.750,00 динара и приступ на једно неодржано рочиште 9.000,00 динара, као и на за таксу на одговор на тужбу 1.950,00 динара, укупно 87.450,00 динара. Награда за образложене поднеске није досуђена јер су исте радње без стварања додатних трошкова могле да се предузму са истим ефектима и изјвом на рочишту. Трошкови другостепеног поступка нису досуђени захтев у жалби није опредељен износом који тужени потражују у складу са чл. 163 ст. 2 ЗПП.

Из наведених разлога, на основу одредби члана 394 тачка 3 и 4 и члана 165 став 2 ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић